

Nr 183

Av herr **Ekström** i Iggesund, om utredning angående efterlevnaden av bokföringslagen.

I bokföringslagen den 31 maj 1929 lämnas föreskrifter om de handelsböcker, bl. a. inventarium, som bokföringspliktig är skyldig att föra. Med hänsyn till de allmänna intressen som föreligger att denna bokföringskyldighet fullgöres, eftersom det ankommer på bl. a. rörelseidkare att verkställa avdrag på lön för källskatt samt t. ex. inbetala pensionsavgifter, är det av synnerligen stor vikt, att skyldigheten fullgöres ordentligt.

Det har emellertid vid en del inträffade konkurser kunnat konstateras, att allvarliga försummelse skett i fråga om bokföringen. Såvitt jag har mig bekant upprättas inventarium, dvs. en fullständig förteckning över tillgångar och skulder vid varje års slut, icke i den omfattning som är föreskriven, om nu inventarium över huvud taget upprättas. Nackdelarna av denna försummelse är uppenbara. Den rörelseidkare som icke har ett ordentligt inventarium kan löpa risk att felbedöma sina ekonomiska förhållanden, och därmed uppstår även risken att en fortsättning av rörelsen kan komma att medföra förlust för fordringsägarna, bl. a. statsverket i fråga om källskatt och andra skatter. Det verkar som om många rörelseidkare har den uppfattningen att den sammanställning över tillgångar och skulder som intas i varje års självdeklaration är tillfyllest som inventarium. Denna uppfattning är givetvis icke riktig. Där emot borde i självdeklarationen för bokföringskyldig införas en fråga av ungefär följande lydelse: »Har i bokföringslagen föreskrivet inventarium upprättats?» Besvaras frågan med ja, skall datum för inventariets dagtecknande uppges. Besvaras frågan med nej, bör det ankomma på taxeringsmyndigheterna att närmare undersöka förhållandet.

Denna bokföringskyldighet har särskild vikt i fråga om aktiebolag där bokföring och revision är underkastade särskilda, i aktiebolagslagen närmare angivna föreskrifter. I självdeklaration för aktiebolag bör även intas här förut nämnd upplysningsplikt beträffande inventarium.

Här har endast företetts ett exempel på vad som skulle kunna göras för att åstadkomma en bättre kontroll över att bokföringslagens bestämmelser efterlevs. En utredning av hithörande spörsmål skulle förvisso vara av stort värde och utgöra ett viktigt led i de strävanden från samhällets sida som för närvarande ådagaläggs för att komma till rätta med bl. a. det s. k. skattefusket. En av förutsättningarna för att detta skall

lyckas är att man i första hand skapar bättre garantier för att de redovisningshandlingar som skall ligga till grund för självdeklarationen är av den beskaffenhet och omfattning som bokföringslagen föreskriver.

Om ansvar för åsidosättande av bokföringsskyldighet enligt bokföringslagen stadgas i strafflagen. En utredning som här omnämnts borde förmodligen även innefatta en översyn av de bestämmelser som i denna sistnämnda lag är intagna rörande bokföringsbrott.

Under hänvisning till det ovan anförda föreslår jag,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om en utredning i syfte att utreda möjligheterna till en bättre kontroll över att bokföringslagen den 31 maj 1929 efterföljes.

Stockholm den 24 januari 1961

Sven Ekström
i Iggesund

Nr 184

Av herrar **Bengtsson** i Varberg och **Lindahl**, *angående bidrag från de allmänna sjukkassorna till undersökningar för hälsokontroll.*

(Lika lydande med motion nr 163 i Första kammaren)

Stockholm den 24 januari 1961

Ingemund Bengtsson
i Varberg

Essen Lindahl
